

TUNLASEMJA

Kári P. Højgaard, fyrrverandi innlendismálaráðharri, óttast, at Landsverk hevur kostnaðarmett Eysturoyartunnilin ov lágt, og at úrslitið verður, at skarvað verður burtur av verkætlanini, so tunnilin verður gjørdur uttan rundkoyring og bert við uppkomu á vestara armi á Skálafjørðinum

artunlinum. Karmøytunnilin varð tikin í nýtslu 5. september í fjør – sama dag sum løgmaður gav Kára P. Højgaard durafjørðingin í Innlendismálaráðnum – og kostaði runt roknað tvær milliardir norskar krónur, tað er umleið 1,85 milliardir í okkara krónum.

- Tann tunnilin er samanlagt 8,9 kilometrar langur og hevur ein sonevndan tunnilsprofil á 11,5. Skálafjarðartunnilin verður samanlagt 11 kilometrar og fær tunnilsprofilin 14, so

eg skilji ikki, hvussu nakar kann rokna við, at vit klára at gera okkara tunnil so nógv bíligari, sigur Kári P. Højgaard.

- Vónandi er mín ótti ógrundaður, so vit fáa henda tunnilin, sum upprunaliga var ætlaður, tá stig fyrstu ferð varð tikið til eina privata verkætlan í 2002. Dettur tunnilsætlanin niðurfyri nú, vænti eg, at tunnilspsykosan hasar av, og tá verður seinur dagur, áðrenn nakar aftur torir at taka hetta málið fram, sigur hann.

kynstrið

Tað er betri at strekkja tunnilsverkætlanina í tíð, enn at ov nógv ferð elvir til ovurhiting av þørtum av búskapinum, heldur Sverri Hansen, formaður í Búskaparráðnum. Hann heldur generelt, at ein betri samanbinding av arbeiðsmarknaðinum eisini er til gagns fyri vinnuna

samfelagið, at økini verða bundin saman, ikki minst tí, at vit tá fáa ein meira samanhangi arbeiðs-

marknað, og tað er til stórt gagn fyri vinnuna, sigur formaðurin í Búskaparráðnum.

Landið má binda seg til meira

Allir flokkar ásanna, at 400 milliúnir krónur í partapeningi er ov lítið, um lánsfíggingin skal fáast við líkinda rentu. Heimild er fyri tveimum mátum at bota um hetta, annaðhvørt at landið hækkar partapeningin, ella at tað veitir veðhald

Ingolf S. Olsen

Jørgen Niclasen, Figgjarmálaráðharri, fegnaðist í seinastu viku um, at tað var eydnast at fáa eina breiða semju millum allar flokkarnar á tingi um bæði Sandoyartunnilin og Skálafjarðartunnilin. Í semjuni verða teir sjóvaðir saman í eina verkætlan.

Men harvið eru langt frá allar súður syftar hjá landsstýrismanninum, tí næsti stóri knúturin, sum eisini lætt kann gerast ein politiskur knútur, er figgingin.

Sambært semjuni skal landið seta 400 milliúnir krónur í partapeningi í almenna partafelagið, sum skal gera tunlarnar. Peningurin er longu yvir eitt 10 ára skeið settur av á langtíðar íløgukarminum hjá Løgtinginum.

Betri lánstrygd

Men á framløgufundinum í Miðlahúsinum mikudagin ásannaðu umboðini fyri allar flokkarnar, at partapeningurin einsamallur er ov lítil, um ikki lánskostnaðurin skal gerast alt ov dýrur.

Jørgen Niclasen hevur somu áskoðan.

- Almenna tunnilsfelagið skal lána góðar 1,5 milliardir krónur, um kostnaðarmetingarnar halda. Tað er ongin trupul-leiki at fáa figging til Skálafjarðartunnilin, tí hann fer at bera seg væl við egnum rakstri, men verri er við Sandoyartunlinum. Tí mugu vit í lógini geva landsstýrismanninum heimild til annaðhvørt at hækka partapeningin ella veita trygd fyri minstu ferðslu í Sandoyartunlinum fyri yvirhøvur at fáa lán. Og tað er sannlíkt, at brúk beinanvegin verður fyri hesi heimildini fyri at halda

Jørgen Niclasen nevnr móguleikan at "realisera virði, sum landið eigur" fyri at fáa meira pening at seta í partabrøv í stóru tunnilsverkætlanini. Hvørji virði, hann hugsar um, vil hann tó ikki nærri inn á

prísinum á lánsfíggingini niðri. Men nú mugu vit tó fyrst finna út av, hvat lánsveitararnir kunnu bjóða, sigur hann.

Johnny í Grótinum, búskaparfrøðingur, banka- maður og fyrrverandi formaður í Búskaparráðnum, hevur verið alment frammi og spátt ein rentukostnað á 8-12 prosent, um roknað verður við einum eginpeningi á 400 milliúnir krónur, sum verður inngoldin stigvíst í 10 ár. Tað er ein beinanvegin verður fyri rentu, ið líkist henni, sum útskeldaða CIP ætlaði sær

í sín part fyri at figgja, byggja og reka Skálafjarðartunnilin í 50 ár.

Sama úrslit

Tað er ov dýrt, halda øll. Eisini Jørgen Niclasen, sum hellir meira til veðhald – tað er at veita trygd fyri minstu ferðslu í Sandoyartunlinum – heldur enn beinanvegin at hækka partapeningin fyri at fáa lánskostnaðin niður.

- Í prinsippinum er tað líkamikið, tí endarokningin hjá landinum verður tann sama. Verður partapen-

ingurin hækkaður, verður lánsfíggingin tað minni. Verður veðhald brúkt, skal allur kostnaðurin út um partapeningin lánast. Men fyrimunurin við einum veðhaldi er jú, at um alt gongur sum ætlað og væntað, so skal landið ongantið av við teir pengarnar, sum veðhildið er fyri, sigur hann.

Á framløgufundinum í Miðlahúsinum vóru tó røddir frammi, ið ávaraðu móti veðhaldi, tí tað kann fáa tey, ið fremja stóru byggiverkætlanina í verki at leggja minni í, um kostnaðarætlanin verður hildin – veðhaldið tryggjar jú, at rokningin verður goldin kortini.

Landið kann selja

Tað verður Løgtingið, ið skal gera av, um og hvussu heimildin hjá figgjarmálaráðharranum skal brúkast. Ger tingið av, at partapeningurin skal hækkað, hevur figgjarmálaráðharrin eisini tvær uppskriftir fyri hesum.

- Annaðhvørt halda vit bara áfram at jætta peningin á figgjarlógini, ella vit realisera virði, sum landið eigur, sigur Jørgen Niclasen. Hvørji virði hann her hugsar um, vil hann ikki nærri inn á.

Men tá tað helst snýr seg um nógvar pengar eru ikki so øgilgja nógvar almennar ognir, ið eru skjótar at umseta til reiðan pening, í at velja. Ein teirra er BankNordik, har tey 33 prosentini, sum landið enn umvegis Figgjargrunnin eigur, hava eitt rættilgja stórt virði – umleið 400 milliúnir krónur sambært kursinum friggjadagin – meðan meira ivasamt man vera, hvat landið kann fáa fyri tey 66 prosentini, tað eigur í Atlantsflog.